

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.06.1979, sp. zn. 7 Tz 28/79, ECLI:CZ:NS:1979:7.TZ.28.1979.1

Číslo: 21/1980

Právní věta: Páchatel, který zavinene způsobí osebe už smrtelne zranenej ďalšie zranenia, ktoré hoci nej sú smrtelné, zakladajú ujmu na zdraví, prípadne ťažkú ujmu na zdraví, síce nezodpovedá za smrť poškodeného, ale zodpovedá za ujmu na zdraví, prípadne za ťažkú ujmu na zdraví, a to aj vtedy, keď skoršie zranenia sú takého charakteru, že majú nevyhnutne za následok smrť poškodeného a zranenia, ktoré spôsobil páchatel, už nemajú nijaký vplyv na smrťou končiaci priebeh poúrazového chorobného procesu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.06.1979

Spisová značka: 7 Tz 28/79

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 141/1961 Sb. § 160 odst. 1

§ 163 odst. 1

§ 172 odst. 1 písm. c

§ 224 odst. 1

§ 267 odst. 1

§ 272

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 21/1980 sb. rozh.

Páchateľ, ktorý zavinene spôsobí osebe už smrtelne zranenej ďalšie zranenia, ktoré hoci nej sú smrtelné, zakladajú ujmu na zdraví, prípadne ťažkú ujmu na zdraví, síce nezodpovedá za smrť poškodeného, ale zodpovedá za ujmu na zdraví, prípadne za ťažkú ujmu na zdraví, a to aj vtedy, keď skoršie zranenia sú takého charakteru, že majú nevyhnutne za následok smrť poškodeného a zranenia, ktoré spôsobil páchatel, už nemajú nijaký vplyv na smrťou končiaci priebeh poúrazového chorobného procesu.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 28. 6. 1979 sp. zn. [7 Tz 28/79.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie vyšetrovateľa ZNB – oddelenia v Nových Zámkoch z 20. januára 1978 sp. zn. VV 318/78-57 a vyšetrovateľovi prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Vyšetrovateľ ZNB – Oddelenia vyšetrovania VB v Nových Zámkoch uznesením z 28. októbra 1978 sp. zn. VV 318/78-3 začal podľa § 160 odst. 1 Tr. por. trestné stíhanie a zároveň vzniesol podľa § 163 odst. 1 Tr. por. obvinenie proti M. P. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1, 2 Tr. zák. na tomto skutkovom základe; dňa 28. októbra 1978 asi o 19.10 hod. na štátnej ceste v obci Maňa po pravom okraji cesty išiel chodec J. K. V tom čase prichádzalo smerom od Vrábel nezistené osobné motorové vozidlo, ktoré chodca zozadu srazilo. J. K. utrpel smrteľné zranenie a ostal ležať na vozovke. Asi za 2-3 minúty prichádzalo od Vrábel osobné vozidlo, ktoré viedol obvinený M. P. Obvinený neskoro zbadal J. K. ležiaceho na vozovke a napriek tomu, že vozidlo brzdil, narazil do J. K. prednými kolesami a vozidlom ho niekoľko metrov tlačil. Poškodený J. K. utrpel pri týchto nehodách zlomeninu spodiny lebečnej, sánky, poškodenie krčnej chrčnice a ďalšie zranenia, ktorým podľahol v nemocnici v Nových Zámkoch.

Na základe pokynu okresného prokurátora vyšetrovateľ zastavil uznesením z 20. januára 1979 podľa § 172 odst. 1 písm. c) Tr. por. trestné stíhanie proti obvinenému M. P. preto, že podľa súdno-lekárskej pitvy smrť poškodeného nastala v dôsledku pomliaždenia mozgu, zlomeniny spodiny lebečnej a krvácania pod podlebečnicu, teda zranení, ktoré J. K. utrpel pri náraze prvého nezisteného vozidla. Podľa znaleckého posudku by nebolo možné ani včasným lekárskeym zákrokom zabrániť smrti poškodeného. Zranenia, ktoré utrpel nárazom vozidla, čo viedol obvinený M. P., boli už len následného charakteru a neboli v príčinnej súvislosti so smrťou poškodeného J. K.

Proti tomuto rozhodnutiu podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného. Odkazuje v nej na posudky znalcov, podľa ktorých možno zistiť, ktoré zranenia spôsobilo poškodenému prvé neznáme vozidlo a ktoré vozidlo obvineného. Poškodený pri náraze druhého vozidla ešte žil. Zranenia, ktoré poškodenému spôsobil obvinený, majú charakter ťažkej ujmy na zdraví. To je podstatné pre kvalifikáciu konania obvineného. Preto trestné stíhanie obvineného nebolo možné zastaviť.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade tejto sťažnosti podľa § 267 odst. 1 Tr. por. v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť pre porušenie zákona je odôvodnená.

Podľa § 172 odst. 1 písm. c) Tr. por. vyšetrovateľ zastaví trestné stíhanie, ak nie je dokázané, že skutok spáchal obvinený.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že J. K. bol najprv zrazený neznámym vozidlom a až potom, keď už zranený ležal na vozovke, narazil do neho svojím osobným autom M. P. Zo znaleckého posudku a z pitevného protokolu vyplýva, že M. P. spôsobil poškodenému dvojnásobnú zlomeninu dolnej čeluste, odlomenie stavcov kostrče od križových oblastní, odrhnutie svalstva od kosti v oboch sedacích oblastiach, rozsiahle krvácanie za pobrušnicu, rozsiahlu otlčeninú kožu pravej tváre a na pravej strane brady, otlčeninú kožu za pravou ušnicou a otlčeninú kožu na ľavej polovici tváre a krku, podkožnú krvnú podliatinu za ľavou ušnicou, tržnozmliaždenú ranu kožu a podkožia ľavej ušnice, otlčeninú a odreninu kožu chrbta a v oboch sedacích oblastiach, podkožnú krvnú podliatinu mieška a odreninu povrchovej časti kožu nad zobákovými výbežkami kostí panve. Pritom znalci vylúčili, že by tieto zranenia mohli vzniknúť v stojacej polohe, t. j. zrazením poškodeného. Znalci ďalej uviedli, že uvedené zranenia boli vážne, ale pri včasnom zistení a právnej liečbe by nemuseli viesť k smrti poškodeného, keby nebol mal aj ďalšie zranenia.

Zo znaleckého posudku vyplýva, že poškodený zomrel 29. októbra 1978 o 02.45 hod., t. j. približne 7 a pol hodiny po nehode. po vyhodnotení týchto skutočností, ako aj toho, že smrteľné zranenia mu spôsobilo prvé neidentifikované vozidlo, je na miesto záver, že M. P. spôsobil svojím konaním poškodenému ťažkú ujmu na zdraví v čase, keď bol poškodený smrteľne zranený, ale ešte žil.

Na základe vykonaných dôkazov možno konštatovať, že obvinený pre neprimeranú rýchlosť nestačil zabrzdiť, zastaviť alebo obísť poškodeného J. K., ležiaceho na vozovke po zrazení iným autom, a narazil do neho. Možno preto vyvodiť záver, že M. P. je vinný za zranenie J. K. a nie za jeho smrť, ale za okolností, ktoré podstatne znižujú mieru jeho zavinenia. Poškodený ležal za tmy na vozovke v jazdenej dráhe obvineného, bol zrazený a ťažko zranený neznámym motorovým vozidlom. Preto bude prichádzať do úvahy posúdenie jeho skutku iba podľa § 224 odst. 1 Tr. zák.

Vyšetrovateľ VB postupoval nesprávne, keď zastavil trestné stíhanie obvineného.